1 Ιανουαρίου 2014

Τα μάτια συνηθίζουν γρήγορα στο σκοτάδι…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Εξαιρετικό κείμενο που μας απέστειλε και γράφει

Ο θεολόγος Κώστας Ζουρδός

Τι περίεργο ενώ είσαι ταγμένος στην ασκητικότητα

Να σε συνοδεύει η πολυτέλεια

Και να ανέχεσαι να σε ραίνουν με ροδοπέταλα…

Τι περίεργο να υπηρετείς τον Χριστό της αγάπης

Και να μην γνωρίζεις το κόψε και μοίρασε στα δύο…

Τι περίεργο να μετατρέπεις τη διακονία σε υπαλληλική σχέση

Την ελευθερία σε δουλικότητα,την αγάπη σε ανάγκη…

Πως γίνεται,ενώ είσαι από πνευματικά υλικά

Να μην καταλαβαίνεις πως απλά οι άλλοι σε ανέχονται από φόβο...

Πως γίνεται να προσεύχεσαι βλέποντας παντού εχθρούς;

Οι σκιές να σε τρομάζουν, ακόμα και όταν προέρχονται από το επιβλητικό σου ανάστημα;

Γιατί να ανέχεσαι τους κόλακες, τους επαινετές και τους καταπιεσμένους

Που σε περιτριγυρίζουν και φοβούνται να μιλήσουν όχι μόνο μπροστά σου αλλά και στο πορτραίτο σου;

Πως γίνεται να αγαπάς τους ανθρώπους ενώ τους ξεχωρίζεις;

Γιατί τα λόγια σου δε φανερώνουν ποτέ τον πατέρα;

Είναι κρυμμένος μέσα σου ή δεν υπάρχει;

Πόση εξουσία αντέχει το ψέμα;

Πόσο αντέχεις να πεθαίνουν οι συνάνθρωποι σου, στις πλατείες, στα πεζοδρόμια, στα σοκάκια

Κι εσύ να χαριεντίζεσαι με τις εξουσίες γιατί φοβάσαι για τη δικιά σου;

Μη βλέπεις παντού αντιπάλους.

Αν και στα αλήθεια υπάρχει ένας.

Μέσα σου.

Μην πικραίνεσαι με όσους σου κάνουν κριτική.

Δε θέλουν να σου πάρουν την εξουσία.

Στην πραγματικότητα αγωνίζονται για να μη τη χάσεις.

Νιώσε τη χαρά του διαλόγου, των διαφωνιών, της αντίθετης γνώμης...

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά για έναν πατέρα από την ελευθερία της γνώμης των παιδιών του. Σημάδι ωριμότητας και για τους δύο .

Σπάσε τα φιμέ τζάμια του αυτοκινήτου, άνοιξε την κουρτίνα από το γραφείο

Βγες για έναν περίπατο στον πιο πολυσύχναστο δρόμο.

Εκεί θα συναντήσεις το αληθινό πρόσωπο του Θεού στους άλλους.

Στο πρόσωπο του μεροκαματιάρη, της πόρνης, του αργοπορημένου διαβάτη, του ανήσυχου νέου.

Όσο μεγάλο και χρυσό να είναι το κλουβί, δεν παύει να είναι κλουβί.

Μη σε νοιάζει τι λένε οι άλλοι για σένα.

Κάποια θα είναι αλήθεια και κάποια όχι.

Το σίγουρο είναι πως όποιοι είναι κοντά σου δε λένε ποτέ την αλήθεια για σένα.

Όχι γιατί δεν την ξέρουν.

Αλλά γιατί φοβούνται να σου την πουν.

Μη στέκεσαι στους τύπους, στα αξιώματα, στους τίτλους.

Οι απλοί άνθρωποι μόνο την αγάπη αναγνωρίζουν.

Τα άλλα τα δίνει ο Θεός γιατί έχει πολύ χιούμορ.

Κανείς δεν πήγε στον παράδεισο κουβαλώντας το μεγάλο του τίτλο.

Πήγε όμως κουβαλώντας τον συνάνθρωπό του.

Κουβάλα και μοίραζε όσοι σοφία θέλεις.

Αν δεν κουβαλάς τον σταυρό του άλλου μάταιος κόπος.

Δεν πρέπει να υπερηφανεύεσαι για τα έργα που επιτρέπει ο Θεός, να βάζεις το όνομά σου.

Κι αυτά κι εσύ θα σβήσουν κάποια μέρα.

Και όταν έρθει εκείνη η μέρα, μόνο το πόσο αγάπησες θα σε ρωτήσουν.

Αγάπα τον εχθρό σου.

Αν είμαι εγώ, αν είναι αυτός, αν είναι ο άλλος.

Δεν έχει νόημα η ζωή, αν είμαι εχθρός σου και δεν είμαστε μαζί στον παράδεισο.

Συγχώρησέ μου τον ενικό.

Έτσι μιλούν τα παιδιά στον πατέρα τους.

Σε μια σχέση που δε θέλεις να κρατήσεις.

Το καταλαβαίνω. Τ

α μάτια συνηθίζουν γρήγορα στο σκοτάδι.

Πηγές: salpismazois.blogspot.gr– lllazaros.wordpress.com